

snakker Algeriet? Hvor er folkeretten henne, når vi snakker Kurdistan? Hvor er folkeretten henne, når vi snakker Kina? Hvor er folkeretten henne, når vi snakker Sudan? Der er en lang række steder, hvor de selv samme partier, som nu står her og med patos snakker om folkeretten, vil give pokker i folkeretten. Nej, folkeretten, det er noget, der bliver brugt politisk i forhold til de mål, man har, og hvor man så bruger folkeretten som argument.

Derfor vil jeg spørge hr. Holger K. Nielsen: Er det ikke nødvendigt at gribe den her sag meget politisk an og ikke helt så formelt?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Som jeg læser hr. Holger K. Niensens forslag til vedtagelse, så fastslår det meget præcist, hvem det er, der ikke kan gå ud og lave militæraktioner uden et FN-mandat. Det er NATO, og det er der meget gode grunde til faktisk at skrive på den måde, som det fremgår af forslaget. Det er også derfor, Enhedslisten vil stemme for det.

Selvfølger kan hr. Hans Engell have ret i, at der kan opstå en nødrestitution. Det afgørende er jo bare, at man ikke kan give en organisation som NATO, der jo i realiteten bare er en forlængelse af USA's udenrigspolitik, et redskab for USA's udenrigspolitik, beføjelser til selvbestaltet at fortolke folkeretten. Det er jo deri, den afgørende politiske forskel mellem os og hr. Hans Engell i hvert fald ligger, for hr. Hans Engell mener, at man udmærket kan overlade sådanne ting til NATO og dermed i realiteten flytte beføjelserne fra FN over til NATO. Det er jo det, vi under ingen omstændigheder kan acceptere, og det er den glidebane, regeringen er inde på.

Jeg vil godt spørge hr. Holger K. Nielsen, om ikke jeg har forstået ideen i vedtagelsen rigtigt, når jeg fremstiller det på den her måde.

(Kort bemærkning).

Hans Engell (KF):

Jeg lyttede meget grundigt til hr. Holger K. Niensens svar, og jeg må konstatere, at hr. Holger K. Nielsen svarede fuldstændigt udenom. Derfor prøver jeg en gang til.

Hr. Holger K. Nielsen siger, at militæroperationer ikke nødvendigvis skaber fred, og det er selvfølgelig et rigtigt standpunkt, men vi kan ikke overse, at det har været truslen om militær magtanvendelse, som har været med til at for-

hindre den totale katastrofe i Kosovo. Det er derfor, man nu sidder ved forhandlingsbordet.

Hvad ville hr. Holger K. Nielsen have stillet op, hvis der i Kosovos bjergegne var tusinder, hundredtusinder af mennesker, kvinder og børn, som omkom, mens resten af verden så til i passivitet, fordi der var nogle artikler i FN-Traktaten, der ikke var helt på plads?

Jeg synes, man skal lytte grundigt til, hvad udenrigsministeren siger, nemlig at det, regeringen ønsker, er fleksibilitet i beslutningerne. Det er et synspunkt, som jeg tror dækker meget bredt her i Folketinget.

Men jeg vil godt spørge hr. Holger K. Nielsen, for jeg mener, det er vigtigt til afklaring af SF's position: Vil hr. Holger K. Nielsen og SF aldrig, aldrig nogen sinde kunne acceptere militær magtanvendelse, hvis der ikke foreligger et mandat fra FN's Sikkerhedsråd? Vil den situation aldrig kunne opstå?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes, hr. Søndergaard stillede det op på en meget relevant måde, for det er jo rigtig nok, og det var også pointen i mit svar før til hr. Hans Engell, at det jo i høj grad er politisk bestemt, hvordan man definerer, hvad det er for konflikter man skal interessere sig for. Hvorfor skal f.eks. Algeriet, hvor der har været slagterier, der fuldt ud står mål med dem, der er foregået i Kosovo – og værre endnu vil jeg tro – og hvor de sikkerhedsmæssige konsekvenser for Europa er fuldt så klare, som de er i Kosovo, ikke indrages i en diskussion af de her ting?

Kurdernes situation er nævnt. Man kan nævne den kinesiske undertrykkelse af Tibet. Man kan nævne de store søers land i Afrika. Eller rettere sagt, vi er da nødt til at have nogle rimeligt klare regler for, hvordan vi skal definere, hvad det er for områder, der er interessante, eller som det er nødvendigt at gå ind i, og det er selvfølgelig politisk bestemt.

Hvis vi fjerner den folkeretlige legitimitet, der ligger i FN-Traktaten, og det er faktisk ganske klart defineret dér, og man tillægger FN's Sikkerhedsråd en ganske særlig rolle, hvis vi ikke engang har det at hænge vores argumentation op på, vores politik op på, så skrider det fuldstændig. Så bliver det i sidste ende den amerikanske regering eller måske endnu værre de amerikanske tv-seere, der kommer til at bestemme, hvad det er for konflikter, man skal gå ind.